
U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych
oraz o zmianie niektórych innych ustaw**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o związkach zawodowych oraz o zmianie niektórych innych ustaw, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o transporcie kolejowym

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 maja 1997 r. ustawy o transporcie kolejowym, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1)* art. 6 otrzymuje brzmienie:

"Art. 6. Likwidacji linii kolejowej o lokalnym znaczeniu lub jej części dokonuje zarząd kolei, po uprzednim zawieszeniu przewozów przez co najmniej sześć miesięcy, na zasadach określonych w przepisach Prawa przewozowego, i po uzyskaniu zgody wojewody.";

2)* w art. 10 w ust. 6 wyrazy "prowadzących jedną z tych działalności" zastępuje się wyrazami "prowadzących jeden z tych rodzajów działalności";

3)* w art. 48 w ust. 3 w pkt 3 po wyrazie "posiada" dodaje się wyrazy "co najmniej";

4)* w art. 48 w ust. 3 w pkt 6 wyraz "opinią" zastępuje się wyrazem "opinię";

5)* w art. 49 w ust. 1 w pkt 1 i 2 po wyrazie "kolejowym" stawia się przecinek;

6)* w art. 51 w ust. 4 po wyrazie "kolejowym" dodaje się wyrazy ", pociągami i innymi pojazdami szynowymi".

MARSZAŁEK SENATU
(-)
Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Rozpatrując ustawę z dnia 8 maja 1997 r. o transporcie kolejowym, Senat postanowił wprowadzić do jej tekstu sześć poprawek.

Przed wszystkim Senat uznał za zasadne, aby likwidacja linii kolejowej o lokalnym znaczeniu lub likwidacja części takiej linii wymagała zgody wojewody - a nie jedynie jego opinii. Wprowadzając poprawkę nr 1 Senat kierował się przekonaniem o konieczności zapewnienia lepszej ochrony osób, dla których, z różnych powodów, likwidacja linii kolejowej stanowiłaby istotne pogorszenie warunków życia.

Senat uznał za konieczne wprowadzenie poprawki nr 5 w celu uniknięcia wątpliwości interpretacyjnych i możliwości ograniczenia kompetencji straży ochrony kolei poprzez zastosowanie wykładni językowej.

Pozostałe poprawki przyczynią się, zdaniem Senatu, do lepszej czytelności przepisów ustawy.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o wyższych szkołach zawodowych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 maja 1997 r. ustawy o wyższych szkołach zawodowych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1, w art. 5 w ust. 2, w art. 10 w ust. 1 i 5, w art. 11 w ust. 3, w art. 12 w ust. 1, w art. 28 w pkt 2, w art. 29 w ust. 2 w pkt 1, 2 i 3, w art. 33 w pkt 2, w art. 35 w pkt 7 oraz w art. 78 w ust. 1 wyrazy "i (lub)" zastępuje się wyrazem "lub";
- 2) w art. 3 w ust. 1 w pkt 4 wyrazy "społeczeństwa, państwa i własnego warsztatu pracy" zastępuje się wyrazem "wspólne";
- 3) w art. 3 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Uczelnia zawodowa może prowadzić badania naukowe oraz wdrażać nowe rozwiązania do praktyki.";
- 4) w art. 5 w ust. 2 wyrazy "studiów zaocznych" skreśla się;
- 5) w art. 6 skreśla się ust. 2 oraz oznaczenie ust. 1;
- 6) w art. 11 w ust. 3 wyrazy "termin jego ważności" zastępuje się wyrazami "termin ważności zezwolenia";
- 7) w art. 13 wyraz ", dzieleniu" skreśla się;
- 8) w art. 23 w ust. 1 w pkt 3 wyraz "budowlanych" skreśla się;

- 9) w art. 29 w ust. 2 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
- "2a) określa wymagania niezbędne do uzyskania tytułu licencjata lub inżyniera,";
- 10) w art. 29 w ust. 2 w pkt 7 wyraz "zawodowej" zastępuje się wyrazem "zawodowych";
- 11) w art. 30 w ust. 2 wyrazy ", członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego" skreśla się;
- 12) w art. 33 w pkt 1 wyraz "opiniowanie" zastępuje się wyrazem "zatwierdzanie";
- 13) w art. 33 w pkt 6 wyraz "opinii" zastępuje się wyrazem "zgody";
- 14) w art. 35 w pkt 1 wyrazy "po zasięgnięciu opinii konwentu" zastępuje się wyrazami "po zatwierdzeniu przez konwent";
- 15) w art. 59:
- a) w ust. 2 po wyrazie "akademickiemu" dodaje się wyrazy "państwowej uczelni zawodowej",
- b) w ust. 3 po wyrazie "akademickim" dodaje się wyrazy "państwowej uczelni zawodowej";
- 16) w art. 63 wyraz "kancelarza" zastępuje się wyrazem "kanclerza".

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Po rozpatrzeniu ustawy z dnia 9 maja 1997 r. o wyższych szkołach zawodowych Senat zaproponował wprowadzenie do jej tekstu szesnastu poprawek.

Dokonując zmiany w art. 5 w ust. 2 Senat wyszedł z założenia, iż wszyscy studenci wyższych szkół zawodowych, niezależnie od systemu studiów, powinni mieć jednakowe prawa w zakresie ubiegania się o zwolnienie z obowiązku odbycia praktyki, o ile tylko spełniają ustawowe warunki tego zwolnienia.

Zdaniem Senatu przepis ust. 2 art. 6, pozostawiając Ministrowi Edukacji Narodowej pełną swobodę w zakresie określania innych niż przewidziane w ustawie tytułów zawodowych, nie będzie spełniał kryteriów upoważnienia wymienionych w art. 92 nowej Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, co zrodzi konieczność nowelizacji ustawy, dlatego też Senat zaproponował skreślenie tego przepisu.

Senat, mając na względzie konieczność dokonywania przez uczelnie zawodowe inwestycji różnego rodzaju oraz dostrzegając istotną rolę w tym zakresie pomocy ze strony państwa, postanowił stworzyć możliwość szerszego dofinansowywania inwestycji uczelni i w tym celu dokonał zmiany w art. 23.

Dodając w art. 29 w ust. 2 nowy pkt 2a Senat dał wyraz swemu przekonaniu, iż w celu uniknięcia rozbieżności w zakresie nadawania przez poszczególne wyższe uczelnie zawodowe tytułów zawodowych, powinny zostać jednolicie określone minimalne wymagania, których spełnienie pozwala na uzyskanie takiego tytułu.

Senat uznał ponadto, iż nie jest konieczne ustawowe zagwarantowanie uczestnictwa w Komisji Akredytacyjnej Wyższego Szkolnictwa Zawodowego członków Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, skoro Rada Główna bierze udział w ustalaniu składu Komisji Akredytacyjnej, a poza tym w skład obu organów wchodzi profesorowie uczelni funkcjonujących na podstawie ustawy o szkolnictwie wyższym, w związku z czym nie jest wykluczone zasiadanie w Komisji Akredytacyjnej profesora będącego jednocześnie członkiem Rady Głównej.

Proponowane zmiany w art. 33 i 35 zmierzające do wzmocnienia pozycji konwentu, w skład którego wchodzić będą m. in. przedstawiciele lokalnych władz państwowych i samorządowych, mają służyć, zdaniem Senatu, realizacji jednego z podstawowych założeń ustawy, jakim jest ścisły związek uczelni zawodowych z otoczeniem gospodarczym i społecznym.

Pozostałe poprawki o charakterze legislacyjnym lub językowym mają na celu bardziej precyzyjne ukształtowanie przepisów ustawy.

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz o zmianie innych ustaw

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz o zmianie innych ustaw, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 4 lit. a) otrzymuje brzmienie:

"a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

"2a. Za osobę samotnie wychowującą dziecko rozumie się nie pozostającą we wspólnym pożyciu osobę stanu wolnego: pannę, kawalera, rozwiedzioną, rozwiedzionego, wdowę lub wdowca.";"

2) w art. 1 w pkt 8 lit. a) otrzymuje brzmienie:

"a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Zasiłek rodzinny przysługuje, z zastrzeżeniem ust. 2, w wysokości:

- 1) 29,10 złotych miesięcznie na małżonka oraz na pierwsze i drugie dziecko,
- 2) 36 złotych miesięcznie na trzecie dziecko,
- 3) 45 złotych na każde kolejne dziecko.";"

3) w art. 1 w pkt 9 lit. c) otrzymuje brzmienie:

"c) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Minister Zdrowia i Opieki Społecznej określi w drodze rozporządzenia:

- 1) stany zdrowia, o których mowa w ust. 3 pkt 1,
- 2) szczegółowe zasady, warunki oraz tryb wydawania zaświadczeń będących podstawą uzyskania zasiłku pielęgnacyjnego.";"

- 4) w art. 3 w pkt 1 lit. b) otrzymuje brzmienie:
"b) w pkt 2 :
- po wyrazach "ich uzyskania," dodaje się wyrazy "z zastrzeżeniem pkt 2a,"
- po wyrazach "świadczeń w naturze" dodaje się wyrazy ", a także dodatku pielęgnacyjnego, dodatku pielęgnacyjnego do emerytur i rent, zasiłku pielęgnacyjnego oraz dodatku do zasiłku stałego i stałego wyrównawczego";"
- 5) w art. 3 w pkt 1 po lit. b) dodaje się lit. b¹) w brzmieniu:
"b¹) dotychczasowy pkt 2a oznacza się jako pkt 2b oraz dodaje się nowy pkt 2a w brzmieniu:
"2a) do dochodu rodziny wlicza się jedynie kwotę zasiłku rodzinnego w wysokości iloczynu liczby osób uprawnionych do tego zasiłku i kwoty zasiłku rodzinnego przysługującego na pierwsze dziecko,";
- 6) w art. 3 w pkt 1 po lit. d) dodaje się lit. d¹) i lit. d²) w brzmieniu:
"d¹) w pkt 7 po wyrazach "domy pomocy społecznej," dodaje się wyrazy "w tym specjalistyczne,"
d²) w pkt 9 po wyrazach "dom pomocy społecznej," dodaje się wyrazy "w tym specjalistyczny,"";
- 7) w art. 3 w pkt 1 w lit. e), pkt 10 otrzymuje brzmienie:
"10) specjalistycznym domu pomocy społecznej - oznacza to ośrodek o zasięgu krajowym dla osób wymagających rehabilitacji zdrowotnej lub społecznej, świadczący usługi okresowo.";
- 8) w art. 3 pkt 2 otrzymuje brzmienie:
"2) w art. 12:
a) w pkt 5 po wyrazach "wymagających opieki" przecinek zastępuje się średnikiem i dodaje się wyrazy "wojewoda może prowadzić specjalistyczne domy pomocy społecznej,"
b) w pkt 6 po wyrazie "społecznej" dodaje się wyrazy ", w tym specjalistycznych,"
c) w pkt 7 wyrazy "stacjonarnych placówkach pomocy społecznej" zastępuje się wyrazami "jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej",

- d) w pkt 9:
- po wyrazach "na prowadzenie domów pomocy społecznej" dodaje się wyrazy ", w tym specjalistycznych,"
 - po wyrazach "prowadzenie rejestru domów pomocy społecznej," dodaje się wyrazy "w tym specjalistycznych,";
- 9) w art. 3 po pkt 2 dodaje się pkt 2a) w brzmieniu:
"2a) w art. 19 :
- a) w ust. 2 po dwukrotnie użytym wyrazie "społecznej" dodaje się dwukrotnie wyrazy ", w tym specjalistycznych,"
 - b) w ust. 3 po trzykrotnie użytym wyrazie "społecznej" dodaje się trzykrotnie w odpowiednim przypadku wyrazy ", w tym specjalistyczny,";
- 10) w art. 3 pkt 3 otrzymuje brzmienie:
"3) w art. 20:
- a) w ust. 1, 4, 5, 6, 7 w pkt 1, 2, 3 po wyrazie "społecznej" dodaje się w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazy ", w tym specjalistyczne,"
 - b) w ust. 2, 3, 7 w pkt 4 oraz w ust. 8 po wyrazie "społecznej" dodaje się w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazy ", w tym specjalistyczne";";
- 11) w art. 3 w pkt 6 w lit. c), w art. 29 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Dodatek, o którym mowa w ust. 1 i 2, nie przysługuje jeżeli osoba jest uprawniona do zasiłku pielęgnacyjnego lub dodatku pielęgnacyjnego.";
- 12) w art. 3 w pkt 10 lit. b) otrzymuje brzmienie:
"b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:
"2a. Zakład Ubezpieczeń Społecznych obejmuje ubezpieczeniem i wydaje legitymację ubezpieczeniową osobie, za którą ośrodek pomocy społecznej opłaca składkę na ubezpieczenie społeczne.";
- 13) w art. 3 po pkt 10 dodaje się pkt 10a) w brzmieniu:
"10a) w art. 35 :
- a) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
"4a. Pobyt w specjalistycznym domu pomocy społecznej jest odpłatny. Wysokość opłaty ustala organ kierujący w porozumieniu z osobą ubiegającą się o przyjęcie do tego domu, uwzględniając jej sytuację materialną i zakres usług świadczonych przez dom."

- b) w ust. 5 po dwukrotnie użytym wyrazie "społecznej," dodaje się dwukrotnie w odpowiednim przypadku i liczbie wyrazy "w tym specjalistyczne";";
- 14) w art. 4 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:
"2a) w art. 37m dodaje się ust. 3 w brzmieniu:
"3. Okresy pobierania zasiłku przedemerytalnego oraz świadczenia przedemerytalnego są okresami nieskładkowymi w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin.";"

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat wnosząc poprawki do ustawy z 9 maja 1997 r. o zmianie ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych oraz o zmianie innych ustaw, nie miał na celu ingerencji w podstawowe merytoryczne zasady ustawy.

Definiując pojęcie osoby samotnie wychowującej dziecko, zdaniem Senatu należy uznać za taką osobę tego, kto, nie tylko z punktu widzenia swojego stanu cywilnego, wychowuje dziecko samotnie, lecz jednocześnie czyni to samotnie w sposób faktyczny. Z tych względów przyjęta poprawka do art. 1 pkt 4 lit. a) stanowi doprecyzowanie, a ponadto jej celem jest zachowanie obecnie obowiązującego ustępu drugiego w art. 4 ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych, który za małżonka uznaje również osobę pozostającą we wspólnym pożyciu z uprawnionym.

Przy ustaleniu wysokości zasiłku rodzinnego pominięto uregulowanie jego wysokości na małżonka. Poprawka Senatu naprawia ten błąd oraz dokonuje prawidłowego zastrzeżenia odnoszącego się do sytuacji przekroczenia dochodu na osobę w rodzinie (art. 1 pkt 8 lit. a).

Ponadto poprawka do art. 1 pkt 9 lit. c) ustawy o zasiłkach rodzinnych i pielęgnacyjnych zapewnia jej zgodność z ustawą o zakładach opieki zdrowotnej oraz o zawodzie lekarza.

Senat wniósł także poprawki do ustawy o pomocy społecznej. Pierwsza z nich (art. 3 pkt 1 lit. b), b¹) oraz art. 3 pkt 6 lit. c) ustanawia zasadę niewliczania do dochodu rodziny niektórych świadczeń (jak np. zasiłek pielęgnacyjny czy dodatek pielęgnacyjny do emerytury i renty), dając tym samym możliwość nabycia uprawnień do korzystania ze świadczeń z pomocy społecznej. Poza tym, zdaniem Senatu, należało stworzyć podstawę prawną do wydawania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych legitymacji ubezpieczeniowych osobom, za które składkę na ubezpieczenie społeczne opłaca ośrodek pomocy społecznej (art. 3 pkt 10 lit. b). Senat uzupełnienia również niekompletne zapisy dotyczące specjalistycznych domów pomocy społecznej (art. 3 pkt 1 lit. d¹) i d²) oraz art. 3 pkt 1 lit. e), art. 3 pkt 2, art. 3 pkt 2a, art. 3 pkt 3, art. 3 pkt 10a).

Poprawka do ustawy o zatrudnieniu i przeciwdziałaniu bezrobociu (art. 4 pkt 2a) - zaliczenie okresów pobierania zasiłku przedemerytalnego i świadczenia przedemerytalnego do okresów składkowych, podyktowana jest względami społecznymi.

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu dotacji z budżetu państwa na przygotowanie
gruntów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy o udzielaniu dotacji z budżetu państwa na przygotowanie gruntów przeznaczonych pod budownictwo mieszkaniowe, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU
(-)
Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych
przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 maja 1997 r. ustawy o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

**w sprawie ustawy o zmianie ustawy - Kodeks celny
oraz o zmianie ustawy - Prawo celne**

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 8 maja 1997 r. ustawy o zmianie ustawy - Kodeks celny oraz o zmianie ustawy - Prawo celne, przyjmuje tę ustawę bez poprawek.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie stanu zdrowia Narodu Polskiego

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, świadomy że

- zdrowie narodu jest jednym z podstawowych czynników warunkujących rozwój społeczny i ekonomiczny kraju,
- stan zdrowia społeczeństwa polskiego jest niezadowalający, a sytuację zdrowotną determinuje wysoka zachorowalność i umieralność spowodowana głównie chorobami układu krążenia, nowotworami złośliwymi oraz urazami i zatruciami,
- przyczyny te powodują szereg niekorzystnych zjawisk społecznych, a sytuacja zdrowotna osłabia tempo rozwoju społeczno-ekonomicznego kraju i stanowi jeden z najważniejszych problemów społecznych

stwierdza:

1. Wielokierunkowe działania podjęte, szczególnie w ostatnich latach, spowodowały istotny postęp w kilku ważnych dziedzinach ochrony zdrowia, co bezpośrednio wiąże się z realizacją Narodowego Programu Zdrowia, a zwłaszcza stanowiącego jego część Narodowego Programu Ochrony Serca.

Decydujące znaczenie dla prawidłowego rozwoju opieki zdrowotnej miało uchwalenie przez Parlament ustaw:

- o ochronie zdrowia przed następstwami używania tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- o ochronie zdrowia psychicznego,
- o pobieraniu i przeszczepianiu komórek, tkanek i narządów,

-
- o zawodach pielęgniarki i położnej,
 - o zawodzie lekarza.

Uchwalona przez Parlament w 1996 roku ustawa o powszechnym ubezpieczeniu zdrowotnym powinna zagwarantować w przyszłości stabilne finansowanie świadczeń zdrowotnych.

2. Niezależnie od rozwiązań strukturalnych, obecny stan zdrowia społeczeństwa polskiego wymaga dodatkowych działań rządu, Sejmu i Senatu RP oraz całego społeczeństwa, mających na celu zmniejszenie zachorowalności i poprawę dostępności świadczeń zdrowotnych.

Celom tym służyć powinny nowe programy:

- Zapobiegania i Leczenia Nowotworów,
- Zapobiegania i Leczenia Skutków Wypadków i Zatrucć oraz ścisła współpraca resortów zmierzająca do poprawy stanu środowiska w naszym kraju.

3. Realizacja tych celów wymaga:

- zwiększenia nakładów na ochronę zdrowia o 0,2% produktu krajowego brutto w budżetach państwa, począwszy od roku 1998 przez kolejne 5 lat,
- utworzenia przy Prezesie Rady Ministrów bądź Komitecie Społeczno-Politycznym Rady Ministrów, Rady Promocji Zdrowia z udziałem przedstawicieli samorządów, kościołów i związków wyznaniowych, organizacji pozarządowych oraz ośrodków naukowych,
- zapewnienia stałych źródeł finansowania promocji zdrowia,
- zapewnienia stałej obecności promocji zdrowia w środkach masowego przekazu, zwłaszcza w radiu i telewizji publicznej,
- opracowania programów powszechnej edukacji prozdrowotnej dzieci, młodzieży i dorosłych,
- nadania promocji zdrowia i ochronie zdrowia wysokiej rangi społecznej.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej raz w roku w debacie poświęconej zdrowiu będzie dokonywał oceny przedsięwzięć władz publicznych podejmowanych w celu poprawy zdrowia społeczeństwa.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
z dnia 5 czerwca 1997 r.

**w sprawie Obrońców Poczty Polskiej w Wolnym Mieście Gdańsku, rozstrzelanych
w dniu 5 października 1939 r. w Gdańsku**

Senat Rzeczypospolitej Polskiej, mając na względzie heroizm Żołnierzy Westerplatte i Obrońców Poczty Polskiej w Wolnym Mieście Gdańsku, którzy pierwsi w Europie przeciwstawili się hitlerowskiej agresji oraz wielkie, moralne znaczenie ich zbrojnego oporu dla zmagañ Narodu Polskiego w jego niezłomnej, wieloletniej walce o odzyskanie wolności i demokracji, z dużym szacunkiem i uznaniem przyjmuje do wiadomości dwa wyroki Wielkiej Izby Karnej Sądu Krajowego w Lubece, zapadłe 27 grudnia 1996 r. i 7 stycznia 1997 r., na mocy których polscy pocztowcy Alfons Flisykowski i Maksymilian Cygalski, rozstrzelani z rozkazu Wojennego Sądu Polowego, zostali prawnie zrehabilitowani oraz uznani za żołnierzy broniących wolności Ojczyzny.

Senat wyraża przeświadczenie, że już wkrótce aktem sądowej ekspiacji zostaną objęci pozostali obrońcy Poczty Polskiej, rozstrzelani w dniu 5 października 1939 r.: Jan Banaszkowski, Władysław Bazgier, Stefan Bączkowski, Andrzej Binkowski, Alojzy Bela, Heliodor Becker, Florian Budziak, Jan Ellwardt, Kazimierz Gdaniec, Konrad Grotha, Jan Klimek, Franciszek Klinkosz, Władysław Koprowiak, Franciszek Krause, Franciszek Kuntz, Władysław Kupka, Wojciech Kurowski, Augustyn Lis, Franciszek Magulski, Bernard Majewski, Franciszek Mionskowski, Jan Nowak, Stefan Nowakowski, Kazimierz Orzechowski, Brunon Pięłowski, Sylwester Płoszyński, Ignacy Połom, Aleksander Racki, Franciszek Rąbca, Kazimierz Rogaczewski, Józef Rzepka, Leon Schreiber, Ignacy Sikorski, Józef Strzelecki, Piotr Teschmer i Leon Wiśniewski.

Senat Rzeczypospolitej Polskiej podkreśla, że wobec braku traktatu pokojowego kończącego drugą wojnę światową, wyroki niemieckiego sądu mają szczególny wymiar moralny, który sprzyjać będzie zbliznianiu wojennych ran oraz wzmacniać wzajemne zrozumienie między narodami.

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

U C H W A Ł A

SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 5 czerwca 1997 r.

w sprawie ustawy o partiach politycznych

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 9 maja 1997 r. ustawy o partiach politycznych, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

1) w art. 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

"1. Partia polityczna jest dobrowolną organizacją, występującą pod określoną nazwą, stawiającą sobie za cel udział w sprawowaniu władzy publicznej, z zachowaniem zasad określonych w art. 6, lub wywieranie metodami demokratycznymi wpływu na kształtowanie polityki państwa.";

2) w art. 8 po wyrazie "struktur" dodaje się wyrazy "i członkostwa";

3) w art. 11 w ust. 2 po wyrazie "określenie" dodaje się wyraz "adresu";

4) w art. 11 w ust. 3 w pkt 2 liczbę "1000" zastępuje się liczbą "10 000";

5) w art. 11 skreśla się ust. 4;

6) w art. 11 ust. 5 otrzymuje brzmienie:

"5. Nazwa partii politycznej nie może zawierać nazwy partii już istniejącej, a skrót nazwy nie może odpowiadać skrótowi nazwy ani zawierać skrótu nazwy partii już istniejącej, chyba że partia ta wyrazi na to zgodę. Symbol graficzny partii powinien odróżniać się wyraźnie od symboli graficznych partii już istniejących.";

- 7) w art. 13 ust. 3 otrzymuje brzmienie:
"3. Na postanowienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie. Zażalenie wnosi się w terminie 14 dni od doręczenia lub ogłoszenia postanowienia na posiedzeniu jawnym.";
- 8) w art. 20 w ust. 1 wyrazy ", o którym mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5, oraz uzupełniania składów tych organów" zastępuje się wyrazami "oraz uzupełniania składów tych organów, o których mowa w art. 9 ust. 1 pkt 5";
- 9) w art. 28:
a) w ust. 1 wyrazy "dotacji z budżetu państwa" zastępuje się wyrazami "z budżetu państwa dotacji celowej na działalność statutową partii",
b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:
"2. Ogólną kwotę dotacji celowej ustala się w wysokości 15% sumy wydatków preliminowanych w budżecie państwa w związku z organizacją przygotowań i przeprowadzeniem wyborów.",
c) ust. 3-5 skreśla się;
- 10) w art. 29:
a) w ust. 1 wyrazy "ust. 4 pkt 1" zastępuje się wyrazami "ust. 1",
b) w ust. 2 wyrazy "(art. 28 ust. 5)" zastępuje się wyrazami "(art. 28 ust. 2)";
- 11) w art. 29 w ust. 1 i 2 wyrazy "2,5%" zastępuje się wyrazami "3%";
- 12) art. 30 skreśla się;
- 13) w art. 35 w ust. 1 skreśla się wyrazy ", jeżeli statut partii to przewiduje,";
- 14) w art. 51, art. 45¹ otrzymuje brzmienie:
"Art. 45¹. Urzędnikom państwowym zatrudnionym w Kancelarii Sejmu, Kancelarii Senatu, Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowym Biurze Wyborczym, Biurze Rzecznika Praw Obywatelskich, Kancelarii Prezesa Rady Ministrów oraz w Biurze Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji nie wolno manifestować swoich przekonań politycznych w miejscu pracy.";

15) w art. 57 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

"1) w art. 77 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

"3. Do komitetów wyborczych, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia ... 1997 r. o partiach politycznych (Dz. U. Nr ..., poz. ...) - z wyjątkiem przepisów dotyczących ewidencji partii politycznych - oraz przepisy innych ustaw dotyczące działalności partii politycznych.";

16) w art. 57 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

"4) w art. 155 w ust. 2 wyrazy "20%" zastępuje się wyrazami "10%"."

MARSZAŁEK SENATU

(-)

Adam STRUZIŁ

UZASADNIENIE

Senat dokonał w ustawie o partiach politycznych zmian przepisów dotyczących finansowania partii z budżetu państwa, materii ewidencji partii, jak również samej definicji partii zawartej w art. 1 ust. 1.

Zaproponowana przez Izbę poprawka do art. 1 ust. 1 wskazuje jako najistotniejszy cel działania partii jej udział w sprawowaniu władzy publicznej, a nie tylko udział w życiu publicznym. Senat uznał za konieczne wzmocnienie w definicji partii jej podstawowego elementu.

Izba postanowiła podkreślić w ustawie konstytucyjny (art. 13 Konstytucji uchwalonej przez Zgromadzenie Narodowe) zakaz istnienia partii przewidujących utajnienie członkostwa w nich. Art. 8 ustawy o partiach politycznych zawiera zasadę zawierającą m.in. podkreślenie zapewnienia przez partię jawności jej struktur, pomijając jawność członkostwa w partii. Celem uchwalenia omawianej poprawki było uzupełnienie, częściowo przeniesionego do ustawy, zapisu konstytucyjnego.

Postanowiono podwyższyć liczbę osób popierających zgłoszenie partii do ewidencji do 10 000 osób, uznając że poparcie 1000 obywateli jest niewystarczające.

Izba skreśliła w art. 11 ust. 4, uznając odesłanie zawarte w tym przepisie za oczywisty błąd. Przepis ust. 4 nakazuje do zbierania podpisów osób popierających zgłoszenie partii stosować odpowiednio przepisy ustawy - Prawo o zgromadzeniach. Ustawa ta nie reguluje jednak kwestii zbierania podpisów, a jedynie określa warunki odbywania zgromadzenia. Będzie ona więc miała zastosowanie do wszystkich zgromadzeń, które nie są przez nią wyłączone.

Uznając za słuszną zasadę, że nazwa, skrót nazwy i symbol graficzny partii politycznej powinny się odróżniać od nazw, skrótów nazw i symboli partii istniejących, Senat postanowił wprowadzić do ustawy możliwość posługiwania się przez partię powstającą nazwą lub skrótem nazwy już istniejącymi, pod warunkiem wyrażenia na to zgody przez partię, która jako pierwsza zgłosiła wymienione dane, z wyłączeniem jednak symbolu partii.

Izba wprowadzając poprawki do przepisów regulujących finanse partii, uznała za celowe oddzielenie dotacji podmiotowej i celowej poprzez pozostawienie tej pierwszej w ustawie Ordynacja wyborcza do Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej w aktualnym brzmieniu, przy równoczesnym zmniejszeniu ogólnej kwoty dotacji do 10% sumy wydatków preliminowanych w budżecie państwa na przeprowadzenie wyborów. Dotacja celowa natomiast, udzielana na działalność statutową partii, powinna, zdaniem Senatu, pozostać w ustawie o partiach politycznych, jednak w zwiększonej ogólnej wysokości - 15% sumy wydatków preliminowanych w budżecie na przeprowadzenie wyborów. Senat stanął na stanowisku, że

dotację podmiotową powinny otrzymać komitety wyborcze odpowiednio do liczby uzyskanych mandatów, a dotację celową te partie, których okręgowe listy kandydatów na posłów otrzymały 3% ważnie oddanych głosów na wszystkie listy kandydatów partii w kraju. Senat podwyższył o 0,5% za niski, jego zdaniem, próg stanowiący przesłankę otrzymania dotacji celowej.

Senat ze względu na tryb uchwalania statutu partii politycznej (przez zgromadzenie ogólne członków partii lub zgromadzenie ich demokratycznie wybranych przedstawicieli - art. 9 ust. 2) uznał za niecelowe uzależnianie utworzenia Funduszu Wyborczego od unormowania w statucie rozwiązania przewidującego taką możliwość.

Ponadto Senat rozszerzył zakres podmiotowy obowiązywania zakazu manifestowania przekonań politycznych, uznając że nie można uzależniać obowiązywania zakazu od urzędu, w którym są zatrudnieni urzędnicy państwowi. Równocześnie jednak Izba zawężyła stosowanie zakazu do miejsc pracy.

Pozostałe poprawki mają charakter redakcyjny lub precyzujący, natomiast poprawka do art. 57 pkt 1 naprawia oczywisty błąd polegający na pozostawieniu wyłączenia stosowania do komitetów wyborczych przepisu art. 4 stanowiącego w nowej ustawie o partiach politycznych o obowiązku organów władzy publicznej do równego traktowania partii politycznych, podczas gdy wydaje się że wyłączenie powinno dotyczyć przepisów o ewidencji partii, tak jak obecnie.